

intézetben helyezték el. Fokozottabb védelemben kívánják részesíteni a társadalmat a közveszélyes bűntettekkel szemben. Külön törvénytervezet készül, amely alkalmas a vallás, a család, a házasság és a jövő nemzedék ellen irányuló bűncselekmények fokozottabb üldözésére.

Folyamatban van a részvényjogi reform megalkotása. A törvénytervezet a részvénytársaságok jogviszonyait a megváltozott gazdasági viszonyoknak és a közérdeknek megfelelő új szabályozásban kívánja részesíteni. Az előkészítő munkánál figyelembe veszik az időközben alkotott külföldi jogszabályok anyaggyűjtését s az itthoni tapasztalatokat. Előmunkálatok folynak az új váltótörvény terve-

zetének előkészítésére.

Szociális szempontból nagyfontosságú az ipari munka békéjének biztosításáról szóló törvénytervezet, amelynek előkészületi munkálatai ugyancsak folynak. A törvénytervezet új szerveket kíván létrehozni a munkaadók és a munkavállalók között a munkafeltételek tekintetében keletkező viszályok rendezésére.

Készül a sajtójogi módosításról és kiegészítéséről szóló törvényjavaslat is, amely az 1914. évi XV. t.-c. megalkotása óta szerzett tapasztalatokat figyelembe véve a jogos magánérdeket hatályosabb védelemben kívánja részesíteni és a sajtójognak számos alapvető fontosságú kérdését újra szabályozza. Ez a javaslat összefügg a sajtókamaráról szóló törvényjavaslattal, amelyet előreláthatóan még ebben az évben a törvényhozás elé terjesztenek.

A Kuria bírálata a Hubay-Vágó javaslatról

a Lutzenbacher-féle felmentő ítélet kapcsán

Budapest, szeptember 24. A Kuria Soóky-tanácsa nyilvános tárgyaláson foglalkozott azzal a semmisségi panasszal, amelyet Hubay Kálmán és Vágó Pál terjesztettek elő a Lutzenbacher Rita ellen indított sajtórágalmazási perükben a törvényszék és a tábla ítéletével szemben. Ismeretes, hogy a katolikus leánykörök szövetségének elnöknője: Lutzenbacher Rita annak idején, Hubay Kálmán és Vágó Pál törvényjavaslatának nyilvánosságra kerülése után körlevelet intézett a vezetése alatt álló egyesületekhez és ebben a körlevélben hazaárulónak nevezte a törvényjavaslat szerzőit. Hubay Kálmán és Vágó Pál rágalmozás címen pert indítottak Lutzenbacher Rita ellen, akit elsőfokon a törvényszék, majd másodfokon a tábla is felmentett a rágalmozás vádjáról. A Kuria, amelyhez a főmagánvádlók semmisségi panasza folytán került az ügy most a törvényszék és a tábla ítéletét helybenhagyta s a felmentő ítélet így jogerőre emelkedett.

A Kuria megállapítja ítéletének indokolásában, hogy a Hubay-Vágó-féle törvényjavaslatban előadott eszmék a magyar államiság és a politikai nemzet megszűnését jelentenék. Az állam — állapítja meg az indokolás — az ország területén élő népesség közös kormány alatt levő egyesülése és szervezete, amelynek feladata az egyének és a nemzeti közösség jólétének és fejlődésének biztosítása, míg a nemzet az államban

élők közölete, mely az államiságot kifejti. A törvényjavaslat ezt az egyesülést szüntetné meg, sőt a javaslat szerint állami főhatalom nem is lenne, hanem hat hatalom volna, amelyek között a magyarság feladata az lenne, hogy öt más nemzetiséget nemzeti állammá fejlesszen ki, sőt kötelessége lenne az is, hogy az állampolgárokat akarataik ellenére más népcsoportok tagjaivá kényszerítse.

Az indokolás kifejti végül, hogy amikor tehát a vádlott a főmagánvádlók ténykedését hazaárulásnak, a nemzeti élet ellen való támadásnak jellemezte, akkor a királyi Kuria megítélése szerint is valót irt. Kétségtelen ugyan, hogy a vádlott a főmagánvádlókat nem külföldi államokkal való vonatkozásban, hanem az ország belső megrongálására irányuló tevékenységük folytán nevezte hazaárulóknak, azonban a főmagánvádlók mégis tudatosan, szándékosan, politikai érdekből nemcsak nemzet- és államellenes tevékenységet fejtettek ki, hanem az államot, a politikai nemzetet alapjaiban kívánták megrendíteni s így tevékenységük semmivel sem kevesebb, mint azoké, akik az országnak külföldi vonatkozásban kívánnak lényegesen kárt okozni. Ez a ténykedés pedig a Kuria ítélete szerint is mindenképpen erkölcsi elítélés alá esik s a vádlott lényegében ennek adott kifejezést körleveleiben, a főmagánvádlók semmisségi panaszát el kellett ejteni.

Özv. Szabó Józsefné született Erber Mária: felesége, Károly és Miklós: gyermekei, özv. Szabó Manóné: édesanyja, Molnár Lászlóné, szül. Szabó Ilona és Ungár Elemérné, szül. Szabó Irén: hugai fájdalomtól porig sújtva tudatják, hogy a leggyengédebb férj, szerető édesapa, a legjobb gyermek és testvér,

Szabó József

élete 48-ik évében, hosszú, kínos szenvedés után Budapesten elhalálozott. Drága halottunkat hazaszállítottuk és ma, folyó hó 25-én délután 4 órakor fogjuk a szegedi izraelita temető cinterméből örök nyugalomra helyezni. Gyászolják még apósa, anyósa és a kiterjedt rokonság. Drága emlékéit soha el nem múló gyégyellett őrizzük meg.

A Tisza-szálló

szépen átalakított üvegtermében szombattól kezdve 5 órai tea minden este 8 órától tánc!

Ahogy ők harcolnak...

(Honvéd haditudósító század. Csonató Menyhért haditudósító). Hogy milyen harcmodorral próbálkozik a vörös hadvezetés a szövetségesek arcvonalának áttörésére irányuló igyekezetében, az kitűnik abból a néhány markáns példából, amely a magyar arcvonalszakaszon és a hozzá közelebb eső német védőállások előtt megtörtént.

Közelfelderítőink hiába vizsgálták a Don kanyargós felületét, hidat se holsem észleltek. Mégis gyanús volt, hogy az innenső part mocsaraiban egyre nagyobb a mozgolódás és napról-napra több az orosz vöröskatonák.

Az éjjeli őrszemeket és figyelőket külön fokozott figyelemre hívták fel. Megkettőztették az egyes figyelőhelyek között járó harcjárőrök számát. Végre sikerült felfedezni a nagy titkot! Egy pillanatig el is csodálkoztak derék honvédek. Mi az? A muszkák vizen járnak? Nem, ők sem földöntúli lények, mert amikor rájuk puskáztak, hanyatt-homlok buktak a víz alá.

A vörösök, az amugy sem nagyon mély Donban, a víz szintje alatt hidat függesztettek fel a két part között. Szabályos függőhid volt. A repülőket felülről így semmit sem láthattak s a földiek sem vehették észre, hogy valamelyik ködös hajnalon a járhatatlan területre mégis befészkelte magát egy orosz előőr, amely a hid rögzítéséről gondoskodott. Ezen a víz alatti hidon éjjelenként egész csapatok jöttek át fegyverzettel, teljes felszereléssel, amelyet fejük fölé tartva hoztak magukkal. Még mielőtt azonban kifejezetten ütközéssé vált volna az orosz erő, nehéz küzdelemben sikerült elvenni ezen a szakaszon a kedvüket a próbálkozásoktól.

De elképzelhetetlenül megvetendő módszerekhez is folyamodnak a vörösök, amikor látják, hogy támadásuk eredménytelen maradt. Magyarul kiáldozó katonákat küldenek maguk előtt, akiknek állandóan azt kell kiabálniuk:

— Ne löjjetek! Mi is magyarok vagyunk!

Egyéb fogásaik közül is hadi aljdon itt egynéhány:

Ahol kedvezett a terep, ott a bolsevisták harcokcsikat is áthoztak magukkal. Ezt akkor teheték meg, amikor a magyar és német csapatok még nem mindenütt érték el a Don vizét. Sok páncélos maradt azonban ezen a parton a vörös visszavonulás alkalmával is. Ezeket a nagy torlódásban már nem volt elég idejük átmenteni a tulsó partra. Egyrésze szél löve hevert az utak mellett az átjáróhoz nem messze a mezőkön vagy a partszegélyen, ahol mind jobban belesüppedtek a puha talajba.

Most azután, ahogy a kommunisták ellentámadásaik során a helyenként pillanatnyilag kezükbe került partsávon ilyen elhagyott orosz harcokcsikat, páncélosokat találtak, az első éjjel nagy gyorsasággal kiásták ezek alól a földet. Ily módon a harcokcsi teljes terjedelmével belesüllyedt a földbe, egészen az ágyutornyáig. Így a legjobb, legmodernebb páncélos erőddé vált tele löszrel, ennivalóval, úgy, hogy aki benne helyet foglalt, mást sem kellett egész nap tennie, mint lőni... Ilyenkor csak a zuhanóbombázók letálatlata, vagy páncéldázsaink kiváló célzótudománya tehetett őket ártalmatlanná.

Az egyik hajnalon a völgy hosszában húzódó kis Don menti falu házaiban békésen aludta fáradt álmát az odavezényelt kerékpáros alakulat. Akkor még a Don felénk eső sárterületében benn voltak a muszkák és a kifüstölésüket egy-két nap mulva terítették. Az őrség a falu szélén éberren figyelte a lapos buzaföld mezőt, a távolabbi vízmentén nőtt fűzet.

Egyszer az egyik helyen mozgolódás támadt, félhangos beszéd tört ketté a vizes hajnal halálos csendjét. Husz, harminc főből álló orosz fogolycsapat közeledett oldalról a falu felé... Több ór vezette őket. Az elől tartózkodó őrségünk gyanútlanul átengedte a fogolykülönítményt, annál is inkább, mert az egyik fogolykísérő magyar katonát folyékonyan beszélt magyarul. Amikor a faluba beértek, egy hirtelen jeladásra a fogolytársaság szétrebben, az ingük alá kötött géppisztoly előkerült és az álmaiból ébredő magyar legénységet szállásain lepleték meg. Ugyanakkor támadni kezdett a szovjet arcvonalban álló katonaság is a falu ellen.

Kellemetlen percek következtek. Kerékpárosainknak azonban helyém volt a szívük. Szilaj dühvel rontottak az ellenségre. Elöl a támadást gyorsan visszaverték, a faluba befészkelődött fogoly oroszok azonban veszélyesen lövöldöztek géppisztolyaikkal. Nehezen lehetett őket előpiszkálni a pincékből, padlásokról. A kézigránát sok helyen segített... Délre ismét csend lett a faluban. Az ebédet már vidám tréfálkozás közben költötték el kerékpáros honvédek.

A következő szomorú történet akkor játszódott le, amikor még nem volt ismeretes a magyar egyenruhához hasonló ruhában történő hadicsélek sorozata s az oroszok még nagyobb erővel támadták éjjelről-éjjelre az egyik zászlóaljunk harcokteléhez tartozó védővonalat.

Alkonyodott a nap már, de a vörösök lankadatlanul vezették vonalaik ellen az egyik rohamot a másik után. Reggel óta folyt ez a véres küzdelem az oroszokra nézve nagyon súlyos véráldozattal. A zászlóaljunk erősítést kért, Kapott is. Ugy játszott, hogy az ütközet még az éj sötétjében is folytatódni fog. Gyalogságunk minden tagja oroszán módjára küzdött.

Hirtelen a domb oldalán végig nyújtózó buzatáblából egy nagyobb csoport magyar katona bukkant elő. A zászlóalj parancsnoka éppen arra rohant, amikor a hátrafelé igyekvő katonák eléje toppantak.

Rájuk kiáltott:

— Emberek! Nem ott van az ellenség! Forduljanak meg azonnal!

Tovább nem beszélhetett a meglepetéstől... Az ő katonái fegyvert fognak rá? Ellene lázadnak? Nem! Lehetetlen! Ezeket ő nem ismeri! A kezükben orosz mintájú géppisztoly van... Azzal a jellegzetes kerek tárral... Uristen! Oroszok magyar egyenruhában. A vonalaik mögött...!

— Ellenség! Tartalék, ide!

Az orosz támadás akkor ismét vérbefulladt. A vörösök namissága mérhetetlen haragra gerjesztette a micinket. Egy muszka sem menekült vissza a többiekhez...

Heti három hajójárat Szeged és Csongrád között

Budapest, szeptember 24. A MFTR az őszi idény beállta, másrészt a légoltalmi elcsőtítés alatt egyes hajójáratok menetrendjében módosításokat hajt végre, egyes járatokat pedig a folyó évre megszüntet. Október 10-től kezdve a Tiszán Szolnok—Csongrád—Szeged között heti három járat lesz, és pedig Szolnok—Csongrád között vasárnap, kedden és csütörtökön, Csongrád—Szeged között hétfőn, szerdán és szombaton. (MOT)

Ünnepi istentisztelet
a zsinagógában péntek és szombat este 6 órakor. Szombat és vasárnap délelőtt fél 11 órakor. Prédikáció vasárnap délelőtt. 100